
EBA/GL/2015/17

08.12.2015

Wytyczne

określające warunki wsparcia finansowego w ramach grupy na podstawie art. 23 dyrektywy 2014/59/UE

Wytyczne EUNB określające warunki wsparcia finansowego w ramach grupy

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.
2. Wytyczne przedstawiają stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo europejskie w konkretnym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez wprowadzenie ich odpowiednio do swoich praktyk (np. poprzez dostosowanie swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również jeżeli wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą poinformować EUNB, czy stosują się lub czy zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych lub danego zalecenia lub podają powody niestosowania się do dnia 08.02.2016. W przypadku braku informacji w tym terminie właściwe organy zostaną uznane przez EUNB za niestosujące się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB na compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/2015/17”. Informacje przekazują osoby upoważnione do informowania o niestosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych także należy zgłaszać do EUNB.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 przekazywane informacje publikuje się na stronie internetowej EUNB.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

Tytuł I - Temat, zakres i definicje

1. Przedmiot

Niniejsze wytyczne określają warunki, o których mowa w lit. b), d), f), g) i h) art. 23 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE.

2. Definicje

(a) „Podmiot udzielający” oznacza podmiot grupy udzielający wsparcia finansowego.

(b) „Podmiot otrzymujący” oznacza podmiot grupy otrzymujący wsparcie finansowe.

(c) „Wymóg połączonego bufora” jest zdefiniowany w art. 128 ust. 6 dyrektywy 2013/36/UE.

(d) „Jednostka zależna” jest zdefiniowana w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

(e) „Kwota główna” oznacza (i) jeżeli wsparcie finansowe jest udzielane w formie kredytu, kwotę główną kredytu; (ii) jeżeli wsparcie finansowe jest udzielane w formie gwarancji lub zabezpieczenia, zobowiązanie podmiotu otrzymującego powstałe w przypadku realizacji gwarancji lub zabezpieczenia.

(f) „Najlepszy interes” powinien być rozumiany zgodnie z opisem zawartym w art. 19 ust. 7, lit. b) dyrektywy 2014/59/UE.

Tytuł II - Określenie warunków wsparcia finansowego w ramach grupy

3. Przy ustalaniu, czy udzielenie wsparcia finansowego ma na celu utrzymanie lub przywrócenie stabilności finansowej całej grupy, właściwy organ oraz podmiot udzielający powinny przeanalizować i porównać

(a) bezpośrednie i pośrednie ogólne korzyści dla całej grupy (tj. sumę korzyści odnoszonych przez poszczególne podmioty grupy) wynikające z przywrócenia stabilności finansowej podmiotu otrzymującego i ogół ryzyk zagrażających pozycji finansowej grupy, jakich można się spodziewać w przypadku nieudzielenia wsparcia, a także ryzyko niewykonania w takim przypadku zobowiązań przez podmiot otrzymujący, z

(b) ryzykami, na jakie narażona jest grupa w wyniku udzielenia wsparcia finansowego, w tym ryzykami niewykonania zobowiązań przez podmiot otrzymujący oraz poniesienia przez grupę straty w przypadku niewykonania zobowiązań po uzyskaniu wsparcia.

4. Przy dokonywaniu oceny, czy udzielenie wsparcia finansowego leży w interesie podmiotu udzielającego, właściwy podmiot i właściwe instytucje powinny przeanalizować i porównać

- (a) bezpośrednio i pośrednio ogólne korzyści dla podmiotu udzielającego wynikające z przywrócenia stabilności finansowej podmiotu otrzymującego i ogół ryzyk zagrażających pozycji finansowej podmiotu udzielającego, jakich można się spodziewać w przypadku nieudzielenia wsparcia, a także ryzyko niewykonania w takim przypadku zobowiązań przez podmiot otrzymujący, z
 - (b) ryzykami dla podmiotu udzielającego wynikającymi z udzielenia wsparcia finansowego, w tym ryzykami niewykonania zobowiązań przez podmiot otrzymujący oraz poniesienia przez podmiot udzielający straty w przypadku niewykonania przez podmiot otrzymujący zobowiązań po uzyskaniu wsparcia. Analiza ryzyka niewykonania zobowiązań podmiotu otrzymującego powinna opierać się na elementach określonych w art. 2 regulacyjnego standardu technicznego określającego warunki wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z art. 23 dyrektywy 2014/59/UE. Nie wyklucza to uwzględnienia, w każdym przypadku z osobna i według wyłącznego uznania właściwego organu odpowiedzialnego za podmiot udzielający, do celów analizy porównawczej korzyści i ryzyk, dodatkowych istotnych elementów, które podmiot udzielający uwzględniłby w ocenie kredytowej przy podejmowaniu decyzji o udzieleniu kredytu na podstawie wszelkich dostępnych mu informacji.
5. Analiza, o której mowa w pkt 3 i 4, powinna uwzględniać wymogi prawidłowego zarządzania kapitałem i płynnością na poziomie indywidualnego podmiotu i grupy, a także wszelkie istniejące polityki i procedury wewnętrzne stosowane w celu zarządzania i ograniczania transakcji wewnątrz grupy. Analiza powinna obejmować potencjalny negatywny wpływ na franczyzę, refinansowanie i reputację oraz korzyści płynące z efektywnego korzystania z zasobów kapitałowych grupy i ich zamienności, a także na jej warunki refinansowania. W miarę możliwości instytucje powinny oszacować pieniężną wartość kosztów i korzyści, których nie ujęto ilościowo.
6. Przy dokonywaniu oceny, czy istnieje realna perspektywa, że wynagrodzenie za wsparcie finansowe zostanie zapłacone, a kwota główna spłacona w terminie wymagalności, podmiot udzielający i właściwy organ powinny przeprowadzić odpowiednią analizę wszystkich czynników ryzyka wpływających na zdolność podmiotu otrzymującego do wywiązania się z zobowiązań lub potencjalnych zobowiązań w terminach wymagalności, a także ryzyko niewypełnienia zobowiązań przez podmiot otrzymujący, uwzględniając w szczególności, co następuje:
- (a) czy potrzeby kapitałowe i płynnościowe podmiotu otrzymującego, określone w opisie jego sytuacji kapitałowej i płynnościowej oraz prognozie jego potrzeb w tym zakresie, są pokryte przez dostateczny okres, uwzględniając wszystkie istotne źródła, z których potrzeby te mogłyby zostać spełnione;
 - (b) czy środki planowane w celu restrukturyzacji podmiotu otrzymującego oraz weryfikacji jego modelu biznesowego i zarządzania ryzykiem wspomagają przywrócenie stabilności finansowej podmiotu otrzymującego według zaplanowanego

harmonogramu i umożliwiają pełną spłatę kwoty głównej o zapłatę całości wynagrodzenia w terminach wymagalności; oraz

- (c) analizę sytuacji finansowej podmiotu otrzymującego oraz wewnętrznych i zewnętrznych przyczyn trudności finansowych, w szczególności modelu biznesowego i zarządzania ryzykiem podmiotu otrzymującego, a także przeszłych, bieżących i prognozowanych warunków rynkowych, w celu uzyskania informacji na poparcie wniosków z (a) i (b).

Założenia przyjęte w prognozach i opisach określonych w pkt (a) i (c) powinny być spójne i realistyczne i uwzględniać warunki skrajne, w jakich znajduje się podmiot otrzymujący, bieżące warunki rynkowe i potencjalne niekorzystne zdarzenia. Właściwy organ powinien uwzględnić informacje i oceny przekazane przez właściwy organ odpowiedzialny za podmiot otrzymujący.

7. Przy dokonywaniu oceny, czy udzielenie wsparcia finansowego zagroziłoby stabilności finansowej, w szczególności w państwie członkowskim podmiotu grupy udzielającego wsparcia, podmiot udzielający powinien przeanalizować co najmniej następujące czynniki:

- (a) znaczenie podmiotu udzielającego dla stabilności finansowej państwa członkowskiego, w którym podmiot ten ma swoją siedzibę, innych państw członkowskich i Unii, z uwzględnieniem współzależności między podmiotem udzielającym a innymi podmiotami istotnymi dla stabilności finansowej, w szczególności w związku z członkostwem w instytucjonalnym systemie ochrony określonym w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- (b) kondycję finansową podmiotu udzielającego oraz członków grupy istotnych dla jego stabilności.
- (c) prawdopodobieństwo przyszłych zdarzeń, które będą miały negatywny wpływ na podmiot udzielający lub na członków grupy istotnych dla stabilności podmiotu udzielającego, bądź też na stabilność finansową państwa członkowskiego, w którym zarejestrowany jest podmiot udzielający, innego państwa członkowskiego lub Unii; oraz
- (d) ryzyko, że udzielenie wsparcia pozbawi podmiot udzielający płynności lub aktywów, które będą niezbędne do wsparcia innych członków grupy istotnych dla jej stabilności oraz stabilności finansowej w najbliższej przyszłości.

8. Przy dokonywaniu analizy skutków udzielenia wsparcia dla stabilności finansowej w państwie członkowskim, w którym podmiot otrzymujący posiada zezwolenie na działalność, właściwy organ powinien uwzględnić informacje i oceny przekazane przez właściwy organ odpowiedzialny za podmiot otrzymujący.

9. W odniesieniu do zgodności z wymogami kapitałowymi dyrektywy 2013/36/UE, w tym art. 104 ust. 2 dyrektywy 2013/36/EU, oraz potencjalnego naruszenia tych wymogów poprzez udzielenie wsparcia finansowego, podmioty udzielające i właściwe organy powinny postępować w następujących sposób:

- (a) Podmiot udzielający powinien przekazać właściwemu organowi uzasadnione oświadczenie, że instytucja spełnia te wymogi kapitałowe i że udzielenie wsparcia nie doprowadzi do obniżenia współczynnika kapitału podmiotu do poziomu, na którym przestanie być spełniony wymóg połączonego bufora albo wystąpić o zezwolenie na odstępstwo od tych wymogów.
- (b) Jeżeli podmiot udzielający nie spełnia wymogu połączonego bufora lub udzielenie wsparcia skutkowałoby obniżeniem współczynnika kapitału podmiotu udzielającego do poziomu, na którym wymóg połączonego bufora przestanie być spełniony, właściwy organ powinien zdecydować, czy zezwolić na udzielenie wsparcia mimo tej niezgodności na podstawie planu ochrony kapitału dla podmiotu udzielającego. Udzielenie wsparcia powinno być zgodne z planem ochrony kapitału.
- (c) Przy podejmowaniu decyzji, czy zezwolić na udzielenie wsparcia mimo niespełnienia powyższych wymogów na podstawie planu ochrony kapitału, właściwy organ powinien ocenić wiarygodność planu ochrony kapitału i uwzględnić w szczególności, co następuje:
 - i) przewidywany termin przywrócenia skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I podmiotu udzielającego;
 - ii) istotność niedoboru kapitału;
 - iii) najlepszy interes podmiotu udzielającego, w tym pośrednie korzyści wynikające z zapewnienia stabilności całej grupy;
 - iv) przeznaczenie określonych buforów kapitałowych; oraz
 - v) wynikające z zezwolenia ryzyka i korzyści dla stabilności finansowej.
- (d) Z zastrzeżeniem pkt (a), (b) i (c) powyżej, jeżeli podmiot udzielający jest jednostką zależną podmiotu otrzymującego, bądź też podmiot udzielający i podmiot otrzymujący są jednostkami zależnymi tego samego podmiotu grupy, wówczas właściwy organ, oceniając, czy zezwolić na udzielenie wsparcia mimo niezgodności z tymi wymogami, powinien również ocenić, czy udzielenie wsparcia finansowego jest niezbędne, aby zapobiec:
 - i) upadłości podmiotu otrzymującego, która byłaby w przeciwnym razie prawdopodobna;
 - ii) destabilizacji całej grupy wynikającej z tej upadłości; oraz

- iii) niekorzystnym skutkom dla stabilności finansowej wynikającym z destabilizacji grupy.

Właściwy organ powinien uwzględnić informacje i oceny przekazane przez właściwy organ odpowiedzialny za podmiot otrzymujący.

- (e) Jeżeli właściwy organ odpowiedzialny za podmiot udzielający zezwoli na udzielenie wsparcia mimo niezgodności, wówczas powinien określić w swojej decyzji maksymalny okres obowiązywania i warunki zezwolenia udzielonego mimo niezgodności.
- (f) Punkty (a) do (e) nie wykluczają zastosowania odstępstwa zgodnie z art. 7 lub 15 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

10. Jeżeli chodzi o zgodność z wymogami płynnościowymi dyrektywy 2013/36/UE, w tym art. 105 dyrektywy 2013/36/EU, podmioty udzielające oraz właściwe organy powinny stosować następujące środki:

- (a) Podmiot udzielający powinien albo przekazać właściwemu organowi uzasadnione oświadczenie, że instytucja spełnia obowiązujące wymogi płynnościowe i że udzielenie wsparcia nie będzie skutkowało wpływem płynności w stopniu prowadzącym do niespełnienia wymogów płynnościowych określonych w art. 86 i 105 dyrektywy 2013/36/UE, albo złożyć wniosek o zezwolenie na odstępstwo od tych wymogów.
- (b) Jeżeli podmiot udzielający nie spełnia obowiązujących wymogów płynnościowych lub udzielenie wsparcia skutkowałoby wpływem płynności na tyle dużym, że wymogi płynnościowe określone w art. 86 i 105 dyrektywy 2013/36/UE przestaną być spełnione, właściwy organ powinien zdecydować, czy zezwolić na udzielenie wsparcia mimo tej niezgodności. W takiej sytuacji instytucje powinny przedłożyć właściwemu organowi plan wyeliminowania niezgodności.
- (c) Przy dokonywaniu oceny, czy zezwolić na udzielenie wsparcia mimo niezgodności z powyższymi wymogami, właściwy organ powinien uwzględnić:
 - i) okres, przez jaki podmiot udzielający nie przestrzega obowiązujących ograniczeń w zakresie płynności;
 - ii) istotność niezgodności;
 - iii) plan podmiotu udzielającego dotyczący wyeliminowania niezgodności;
 - iv) najlepszy interes podmiotu udzielającego, w tym pośrednie korzyści wynikające z zapewnienia stabilności całej grupy; oraz
 - v) wynikające z zezwolenia ryzyka i korzyści dla stabilności finansowej.

(d) Z zastrzeżeniem pkt (a), (b) i (c) powyżej, jeżeli podmiot udzielający jest jednostką zależną podmiotu otrzymującego, bądź też podmiot udzielający i podmiot otrzymujący są jednostkami zależnymi tego samego podmiotu grupy, wówczas właściwy organ, przy dokonywaniu oceny czy zezwolić na udzielenie wsparcia mimo niezgodności, powinien również ocenić, czy udzielenie wsparcia finansowego jest niezbędne, aby zapobiec:

- i) upadłości podmiotu otrzymującego, która byłaby w przeciwnym razie prawdopodobna;
- ii) destabilizacji całej grupy w wyniku tej upadłości, uwzględniając przy tym pośrednie korzyści wynikające z zapewnienia stabilności całej grupie; oraz
- iii) niekorzystnym skutkom dla stabilności finansowej wynikającym z destabilizacji grupy.

Właściwy organ powinien uwzględnić informacje i oceny przekazane przez właściwy organ odpowiedzialny za podmiot otrzymujący.

(e) Jeżeli właściwy organ odpowiedzialny za podmiot udzielający zezwoli na udzielenie wsparcia mimo niezgodności z dowolnym z powyższych wymogów płynnościowych, wówczas powinien określić w swojej decyzji maksymalny okres obowiązywania i warunki zezwolenia udzielonego mimo niezgodności.

(f) Punkty (a) do (e) powyżej nie wykluczają zastosowania odstępstwa zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

11. W przypadku ustalania, czy udzielenie wsparcia finansowego jest zgodne z wymogami dotyczącymi dużych ekspozycji określonymi w dyrektywie 2013/36/UE i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, podmioty udzielające i właściwe organy powinny ocenić:

- (a) czy w czasie, gdy udzielane jest wsparcie, podmiot udzielający spełnia właściwe przepisy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczące dużych ekspozycji, w tym przepisy krajowe wprowadzające w życie warianty określone w rozporządzeniu; oraz
- (b) czy po udzieleniu wsparcia podmiot udzielający będzie nadal zachowywał zgodność z właściwymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczącymi dużych ekspozycji, w tym przepisy krajowe wprowadzające w życie warianty określone w rozporządzeniu.

12. Jeżeli w wyniku udzielenia wsparcia podmiot udzielający przestanie przestrzegać odpowiednich ograniczeń dotyczących dużych ekspozycji określonych rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, a także przepisami krajowymi lub powszechnie obowiązującymi decyzjami organów nadzoru wprowadzającymi w życie warianty określone w powyższych przepisach,

wówczas właściwy organ powinien zdecydować, czy zezwolić na udzielenie wsparcia mimo tej niezgodności, uwzględniając, co następuje:

- (a) okres, przez jaki podmiot udzielający nie przestrzega odpowiednich ograniczeń dotyczących ekspozycji;
- (b) istotność niezgodności;
- (c) plan podmiotu udzielającego dotyczący wyeliminowania niezgodności;
- (d) najlepszy interes podmiotu udzielającego, w tym pośrednie korzyści wynikające z zapewnienia stabilności całej grupie; oraz
- (e) wynikające z zezwolenia ryzyka i korzyści dla stabilności finansowej.

Jeżeli właściwy organ odpowiedzialny za podmiot udzielający zezwoli na udzielenie wsparcia mimo niezgodności z dowolnym wymogiem dotyczącym dużych ekspozycji, wówczas powinien określić w swojej decyzji maksymalny okres obowiązywania i warunki zezwolenia mimo niezgodności.

Tytuł III- Postanowienia końcowe i wejście w życie

Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia [wpisać datę: 2 miesiące i 1 dzień po publikacji tłumaczeń wytycznych we wszystkich językach UE na stronie internetowej EUNB].

Niniejsze wytyczne powinny zostać poddane przeglądowi w terminie jednego roku od daty wejścia w życie.